

Reflexions d'un àrbitre

Carlos Dos Santos (Àrbitre)

Fa temps que volia escriure aquest article per intentar fer reflexionar a la gent del món del basquetbol. Als jugadors, entrenadors, directius (al públic en general es més difícil) sobre la violència, en moltes vegades gratuïta i sense venir a compte, envers la feina dels àrbitres.

Moltes vegades no intenteu comprendre la nostra feina, no us poseu a la nostra pell i també molts, no dic tots, no intenteu valorar el nostre treball, el difícil que és. Fins i tot hi ha gent que opina que som un "mal necessari". Aquesta frase em fa una mica de pena Carlos Dos Santos (Àrbitre de Copa Catalunya)

Nosaltres crec que som una part molt important del nostre esport, al qual estimem tant com vosaltres. Algú s'ha parat a pensar si seria possible fer un partit "oficial" sense àrbitres ? , jo sincerament crec que no, per això és va crear la figura de l'àrbitre, perquè dos equips, en aquest cas de bàsquet, no es posaven d'acord en si era falta o no, si era violació o no, per això algú amb coneixements del reglament i de un criteri establert per part del departament tècnic, havia de dir si una acció era punible o no, si una violació a les regles de joc ho era o no.

Fa temps que jo personalment he notat una mica més de "violència", més psicològica que física (aquesta última en contades ocasions) envers el nostre treball. Deu ser aquesta maleïda crisi i nosaltres semblen ser el tub d'escapament de les tensions de la gent.

El comitè d'àrbitres amb el recolzament del comitè tècnic de la nostra federació intenten apropar el treball dels àrbitres als clubs, equips, entrenadors i jugadors, perquè vegin com treballem, també com ens preparen, amb exàmens teòrics de reglament, xerrades, proves físiques, visionant vídeos, etc.....

La feina de l'àrbitre és molt difícil. Em consta que molta gent fora del col·lectiu arbitral així ho pensa, però encara queda una altra part que pensa que som els dolents de la pel·lícula. A aquests els demano més comprensió envers la nostra feina, fins i tot els convido a xiular un partit de debò, no un entrenament del seu equip i se n'adonin del difícil que és xiular un partit, de l'arbitratge en general. No dic que quan arbitrem un partit no ens equivoquem, faltaria més, però aquestes errades som fruit d'intentar fer un bon arbitratge, o fer el millor arbitratge possible.

Penseu que vosaltres també us equivoqueu jugant i no passa res, que els entrenadors s'equivoquen i no passa res. Penseu també que està el tema , i crec molt important, del criteri, el que per un no és falta pel contrari sí, i aquí nosaltres hem de dir la nostra, encara que a qui no l'afavoreix no li agradi.

Reflexions d'un àrbitre

Articles d'opinió. Documentació
2011

Crec que jo i tots els meus companys, també els auxiliars de taula, quan anem a un partit, anem amb ganes de fer un bon treball, de que tothom, i principalment nosaltres, ens anem satisfets del nostre treball, de fer les mínimes errades possibles durant el partit, encara que segur que alguna tindrem.

Per això us demano de tot cor que intenteu comprendre i respecteu la nostra feina, una feina que a mi personalment m'ha aportat moltes coses bones i que m'agrada molt de realitzar. Reflexioneu, només us demano això, que ens veieu com el que crec que som, una part molt important del nostre esport, uns amics vostres i no uns enemics ; de veritat us ho dic.

Vagin per endavant les gràcies per llegir aquest article i que si serveix d'alguna cosa estaré més que content.